

15.11.2023

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2022/1
Toplantı Tarihi/Sayısı : 17.10.2023/217
Karar Numarası : 2023/785
Başvuran : F.K. adına Z.H.
Başvuran Vekili : --
Adres : --
Muhatap Kurum/Kişi : Özel Sakarya Bakım Merkezi
Muhatap Adres : İstiklal Mahallesi 308. Sokak No:17.Serdivan/SAKARYA

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Özel bakım merkezinde tutulan başvurana kızıyla görüntülü görüşme yapma imkânı verilmemesi iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru dilekçesinde özetle:

a) Başvuranın kızının İstanbul'da, annesinin ise Sakarya Özel Sakarya Bakım Merkezinde bulunduğu

b) Pandemi koşulları sebebiyle muhatabın başvurana görüntülü görüşme yapma imkanı sağladığı ancak yakın bir zamanda Bakım Merkezi Müdürü tarafından görüntülü görüşme taleplerinin reddedildiği,

c) Başvuranın kızının “annesine görüntülü görüşme yapabileceği bir telefon alarak bakım merkezi personelinin gözetiminde kendisiyle iletişim kurma” talebine muhatap tarafından olumsuz yanıt verildiği,

ç) Başvuranın kızının yoğun bir iş hayatı olduğu için annesini sıklıkla ziyarete gidemediği ifade edilerek haberleşme hakkını kısıtlayan söz konusu uygulamanın çözüme kavuşturulması talep edilmiştir.

3. Engelli ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü; başvuranın söz konusu talebinin karşılanması için Sakarya Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğüne gereğinin yapılması amacıyla resmi yazı yazıldığı belirtilmiştir. Söz konusu yazı, başvuranın kanuni temsilcisine gönderilerek konu hakkında bilgilendirme yapılmıştır.

4. Muhatap Özel Sakarya Bakım Merkezinin yazılı görüşünde:

a) Covid-19 salgın döneminde merkezde tam kapanma uygulamasının benimsendiği, personel tarafından engelli tutulanlara aileleriyle görüntülü görüşme imkânı sağlandığı, pandemi tedbirlerinden normale dönüşle beraber fiziki ziyaretlere müsaade edilmeye başlanıldığından görüntülü görüşme imkânının sonlandırıldığı,

b) Bakanlığın talimatına istinaden ziyaretçilerden iki doz aşı olmayanların son 48 saatlik PCR testi

sunmaları halinde fiziki ziyaretlerine müsaade edildiği hususunun başvurana bildirildiği,

c) Başvuranın kızının annesine aşı ve test yapılmasına itiraz ettiği, bu konuda başvuranın kızı ile sık sık anlaşmazlıkların yaşandığı,

ç) Öncesinde başvuranın kızına “ziyaretler konusunda zorlanılırsa başvuranın kendisinin ikamet iline nakledilebileceği” teklifinin yapıldığı, ancak bu konuda herhangi bir başvurusunun bulunmadığı,

d) İkinci bir teklif olarak da “başvuranın giriş kata indirilerek telefonla görüşme yapmasının sağlanabileceği” başvuranın kızına iletilse de annesinin giriş kata indirilmesini istemediği, hususları ifade edilmiştir.

5. Başvuranın kızı tarafından Kurumumuza iletilen elektronik postada; görüntülü görüşme talebi ile Engelli Bakım Merkezinin pandemi tedbirleri kapsamındaki ziyaret şartları arasında herhangi bir bağlantının olmadığı gibi, muhatabın “sıklıkla annesini nakil etmeyi teklif ettiği ancak kendisinin buna yönelik talebinin bulunmadığı” cevabı ile görüntülü görüşme talebi arasında illiyet bağı kurulamayacağı ifade edilmektedir. Öte yandan, bahse konu elektronik postada başvurunun inceleme süreci devam ederken başvuruçunun vefat ettiği ancak başvurunun incelenmesine devam edilerek sonuçlandırılması talep edilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Anayasa'nın “Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı” kenar başlıklı 17'nci maddesi şöyledir; “Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbî zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbî deneylere tâbi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tâbi tutulamaz.”

7. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin 5'inci maddesi şu şekildedir: “Hiç kimseye işkence yapılamaz, zalimce, insanlık dışı veya onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz ve ceza verilemez.”

8. Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 7'inci maddesi şu şekildedir: “Hiç kimse işkenceye ya da zalimane, insanlık dışı ya da küçük düşürücü muamele ya da cezalandırmaya maruz bırakılamaz. Özellikle, hiç kimse kendi özgür rızası olmadan tıbbî ya da bilimsel deneylere tabi tutulamaz.”

9. Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme'nin 14'üncü maddesine şu şekildedir: “Taraf Devletler engelli kişiler eğer herhangi bir süreç sonunda özgürlüklerinden mahrum edildiyse; bunun diğer bireylerle eşit koşullar altında yapılmasını; engellilerin uluslararası insan hakları hukukuna uygun olarak güvencelere sahip olmasını ve makul düzenlemeye ilişkin hükümler dahil olmak üzere Sözleşme'nin hedefleri ve ilkeleriyle uyumlu muamele görmesini sağlar.”

10. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin işkence yasağı başlıklı 3'üncü maddesi şu şekildedir: “Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz.”

11. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak,

karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” Kurumun görevleri arasında düzenlenmiştir.

12. Aynı Kanun’un 17’nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında; *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamında Kuruma bizzat başvuru yapabileceği”* düzenlenmiştir.

13. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “İhlal kararı” başlıklı 69’uncu maddesinde; *“İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması halinde ihlal kararı verilir”* hükmü yer almaktadır.

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

14. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu (TİHEK) Kanunu’nun 9’uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre *“Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek”* Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu çerçevede, başvuranın iddia ve talepleri, muhatap Kurumun yanıtları, konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

15. Başvuranın kızı, kendisinin İstanbul’da ikamet ettiğini, annesinin de Sakarya’da Özel Sakarya Bakım Merkezinde bulunduğunu, pandemi koşulları sebebiyle muhatapın annesine görüntülü görüşme yapma imkanı sağladığını ancak yakın bir zamanda Bakım Merkezi Müdürü tarafından görüntülü görüşme taleplerinin reddedildiğini, muhataba "annesine görüntülü görüşme yapabileceği bir telefon alarak Bakım Merkezi personelinin gözetiminde annesiyle iletişim kurma" talebini iletse de bunun kabul edilmediğini, yoğun bir iş hayatı olduğundan annesini sıklıkla ziyarete gidemediğini ifade ederek haberleşme hakkını kısıtlayan uygulamanın çözüme kavuşturulmasını talep etmiştir. Başvurunun incelemesi devam ederken, Engelli ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından başvuranın söz konusu talebinin karşılanması için Sakarya Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğüne gereğinin yapılması amacıyla resmi yazı yazıldığı bilgisi Kurumumuza iletilmiştir. Söz konusu yazı, başvuranın kızına gönderilerek konu hakkındabilgilendirme yapılmıştır.

16. Başvuranın kızından muhatap yazılı görüşüne ilişkin yazılı görüşünü sunması istenmiş, bunun üzerine başvuranın kızı Kurumumuza yazılı görüşünde annesinin vefat ettiği bilgisini vermiştir. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in 61’inci maddesinin *“Başvurucu veya ilgili taraf gerçek kişi ise ölümü, tüzel kişi ise tüzel kişiliğinin sona ermesi durumunda inceleme ve araştırma sonlandırılır. Ancak, başvuru konusunun mirasçuları ilgilendirmesi hâlinde inceleme ve araştırmaya devam edilebilir”* hükmü uyarınca başvuru konusunun başvuranın kızı ile de bağlantılı olması ve Genel Müdürlüğün talimatı muhatap Kurum tarafından yerine getirilmeden başvuranın vefat etmesi göz önüne alınarak başvurunun esas incelemesinin sürdürülmesi gerektiği kanaatine varılmıştır. Keza incelenen olayın müteveffa başvuranın temel haklarına olan tesirinin yanı sıra kendisiyle ölümünden önce haberleşemeyen kızının haklarını da ilgilendirdiği anlaşılmaktadır. Başvuranın kızı da yazılı görüşünde söz konusu başvurunun incelemesine devam edilerek sonuçlandırılmasını talep etmiştir.

17. Muhatap, Covid-19 salgını döneminde merkezde tam kapanma uygulamasının benimsendiğini, personel tarafından engelli tutulanlara aileleriyle görüntülü görüşme imkânı sağlandığını, pandemi tedbirlerinden normale dönüşle beraber fiziki ziyaretlere müsaade edilmeye başlanıldığından görüntülü görüşme imkânının sonlandırıldığını ifade etmiştir. Muhatap Kurum ayrıca başvuranın kızının annesine PCR testi yapılmasına itiraz ettiğini, merkez genelinde yapılan taramalar kapsamında başvurana test yapıldığı bilgisi verildiğinde kanuni temsilcinin bu konuya ilişkin şikâyetçi olacağı hususunu kendilerine bildirdiğini belirtmiştir. Başvuru dilekçesinde test ve aşı konularına ilişkin herhangi bir şikâyete yer verilmemiş olup başvuranın kızı tarafından da görüntülü görüşme talebiyle test ve aşı uygulamalarına yönelik iddiaların bir bağlantısının bulunmadığı ifade edilmiştir. Bu nedenle anılan iddiaların değerlendirilmesine gerek duyulmamış ve haberleşme hakkı ile bağlantılı olarak kötü muamele yasağına aykırılık kapsamında başvurunun incelemesi sürdürülmüştür.

18. Anayasa'nın 20'nci maddesinde: "*Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir*"; 22'nci maddesinde: "*Herkes, haberleşme hürriyetine sahiptir*" hükümleri yer almaktadır. Herkes gibi engelli bakım merkezlerinde tutulan dezavantajlı bireylerin de aile hayatlarına saygı hakkı ve haberleşme hürriyetine sahip oldukları noktasında bir tereddüt bulunmamaktadır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) göre özel hayata saygı hakkı, özel bir sosyal hayat sürdürmeyi yani kişinin sosyal kimliğini geliştirme hakkı anlamında bir özel hayatı güvence altına almaktadır. Bu yönü ile bahsi geçen hak, ilişki kurmak ve geliştirmek üzere çevresinde bulunanlarla temas kurma hakkını da içermektedir" (AİHM, Niemietz/Almanya, B. No: 13710/88, 16/12/1992, para. 29).

19. Haberleşme hürriyeti, bireylerin dilediği kimselerle dilediği biçimde haberleşmesinin engellenmemesi ve bu haberleşmenin ilgililerin izni olmadıkça üçüncü kişilerin müdahalesinden korunmasını ifade etse de bakım merkezlerinde tutulan engelli bireylerin bazı kısıtlılıkları nedeniyle haberleşme hürriyetinden kendi başlarına yararlanamadıkları, bu durumda bakım personelinin aracılığına ihtiyaç duyulacağı ifade edilmelidir. Kaldı ki bakım personelinin engelli bireylerin haberleşmesi için gerekli yardımı sağlaması aynı zamanda bir yükümlülüktür. Engelliler Hakkında Kanun'un 6'ncı maddesinde "Engellilerin öncelikle buldukları ortamda bağımsız yaşayabilmeleri için durumlarına uygun olarak gerekli psikososyal destek ve bakım hizmetleri sunulur. Destek ve bakım hizmetlerinin sunumunda kişinin biyolojik, fiziksel, psikolojik, sosyal, kültürel ve manevi ihtiyaçları ailesi de gözetilerek dikkate alınır" denilerek destek ve bakım hizmetlerinde engelli bireylerin ailelerinin de gözetilmesinin önemi vurgulanmıştır.

20. Engelli Haklarına İlişkin Sözleşme (EHS)'nin 9'uncu maddesinin ikinci fıkrasının (g) bendi uyarınca Taraf Devletlerin "*engellilerin İnternet dâhil yeni bilgi ve iletişim teknolojilerine ve sistemlerine erişiminin teşvik edilmesi*" için önlemler alması gerekmektedir. Sözleşmenin denetim mekanizması olan Engelli Hakları Komitesine göre bilgi ve iletişim teknolojileri terimi; televizyon, cep telefonu, sabit hatlar, bilgisayar ve ağ donanımı ve yazılımı gibi bir dizi teknolojiyi kapsayan şemsiye bir kavramdır (Engelli Hakları Komitesi, 2 Sayılı Genel Yorum, CRPD/C/GC/2, 22/5/2014 para. 5). Komiteye göre bilgi ve iletişime erişimin olmaması; engellilerin düşünce ve ifade özgürlüğünün ve diğer temel hak ve hürriyetlerinin ciddi bir biçimde kısıtlanmasına yol açabilir (CRPD, 2 (2014) Sayılı Genel

Yorum, para. 21). EHS'nin 22'nci maddesinin *“İkametgahı ve yaşama biçimi ne olursa olsun hiçbir engelli bireyin özel hayatı, ailesi, konutu, haberleşmesi ve diğer iletişimlerine keyfi veya hukuka aykırı şekilde müdahale edilemez ve şeref ve haysiyetine yönelik hukuka aykırı uygulamalarda bulunulamaz”* hükmü uyarınca engelli bireylerin haberleşmelerine keyfi müdahalelerde bulunulamayacağı hükme bağlanmıştır.

21. Muhatap, başvuranın kızına “ziyaretler konusunda zorlanılırsa başvuranın kendisinin ikamet iline nakledilebileceği” teklifinin yapıldığını ancak bu konuda herhangi bir başvuruda bulunulmadığını, ikinci bir teklif olarak da “başvuranın giriş kata indirilerek telefonla görüşme yapmasının sağlanabileceği” sunulsa da başvuranın kızının annesinin giriş kata indirilmesini istemediğini ifade etmiştir. Öncelikle başvuranın bakım merkezinin giriş katına indirilmesi suretiyle sabit telefonla görüşme yaptırılmasının sağlanabileceğine ilişkin başvuranın kızına bir teklif sunulduğu ancak bu teklifin reddedildiği şeklindeki muhatapın önerisinin engelli bireyin haberleşme hakkından yararlandırılmasına karşılık gelemeyeceğini belirtmek gerekir. Somut olay kapsamında, engelli başvuranın görüşme yapabilmek için giriş kata indirilmesi ve bu zorlu şartlar sağlansa da görüşmeyi sabit telefonla yapılabileceği, başvuranın kızının annesi için görüntülü görüşme yapabileceği bir telefon almayı dahi muhataba önerdiği hususları da dikkate alınmalıdır.

22. Özel bakım merkezlerinde tutulanların aile hayatına saygı haklarına ve haberleşme hürriyetlerine olumsuz tesir eden bir uygulama, kötü muamele yasağına aykırılık teşkil edebilecektir. Engellerinden kaynaklı durumları nedeniyle engelli bireyler, kötü muamele niteliğindeki eylemlere karşı daha dezavantajlı konumdadır. Koruma altına alınan engelli bireylere yönelen kötü muamelelerin tespiti için mutlaka fiziksel bir zarar şartı aranmamaktadır. Asgari şiddet eşiğini aşan, manevi boyutu bulunan ve bireyleri derinden etkileyen eylem veya ihmallerin de kötü muamele yasağına aykırı olduğu kabul edilmektedir.

23. Anayasa'nın 17'nci maddesi, herkesin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğunu güvence altına almıştır. Aynı maddenin 3'üncü fıkrasında kimseye “işkence” ve “eziyet” yapılamayacağı, kimsenin “insan haysiyetiyle bağdaşmayan” ceza veya muameleye tabi tutulamayacağı hüküm altına alınmıştır. AİHM, Sözleşme'nin 3'üncü maddesi ile ilgili içtihatlarında kötü muamele yasağının demokratik toplumların en temel değeri olduğunu vurgulamış; terörle ya da organize suçla mücadele gibi en zor şartlarda dahi mağdurların davranışlarından bağımsız olarak işkence, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlerin Sözleşme'yle yasaklandığını belirtmiştir. AİHM, kötü muamele yasağının Sözleşme'nin 15'inci maddesinde belirtilen toplum hayatını tehdit eden kamusal tehlike hâlinde dahi hiçbir istisnaya yer vermediğine ilişkin içtihatlarını da hatırlatmıştır (AİHM, Selmouni/Fransa, B. No: 25803/94, 28/7/1999, para. 95).

24. Anayasa ve AİHS tarafından kötü muamele, kişi üzerindeki etkisi gözetilerek derecelendirilmiş ve farklı kavramlarla ifade edilmiştir. Dolayısıyla, Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrasında geçen ifadeler arasında bir yoğunluk farkının bulunduğu görülmektedir. Bir muamelenin “işkence” olarak nitelendirilip nitelendirilmeyeceğini belirleyebilmek için, anılan fıkrada geçen “eziyet” ve “insan haysiyetiyle bağdaşmayan” muamele kavramları ile işkence arasındaki ayrıma bakmak gerekmektedir. Bu ayrımın Anayasa tarafından, özellikle çok ağır ve zalimane acılara neden olan kasti insanlık dışı

muamelelerdeki özel duruma işaret etmek ve bir derecelendirme yapmak amacıyla getirildiği ve anılan ifadelerin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda düzenleme altına alınmış olan "işkence", "eziyet" ve "hakaret" suçlarının unsurlarından daha geniş ve farklı bir anlam taşıdığı anlaşılmaktadır (AYM, Cezmi Demir ve Diğerleri , B. No: 2013/293, 10/5/2012, para. 84). Kişileri küçük düşürebilecek ve utandırabilecek şekilde kişide korku, elem ve aşağılanma duygusu uyandıran veya mağduru kendi iradesine ve vicdanına aykırı bir şekilde hareket etmeye sürükleyen muameleler ise "insan haysiyetiyle bağdaşmayan muamele veya ceza" olarak tanımlanabilir. Muamelenin kamuya açık olarak yapılması onun aşağılayıcı ve insan haysiyetiyle bağdaşmayan nitelikte olup olmamasında rol oynasa da bazı durumlarda kişinin kendi gözünde küçük düşmesi de bu seviyedeki bir kötü muamele için yeterli olabilmektedir. Ayrıca muamelenin küçük düşürme ya da alçaltma kastı ile yapılıp yapılmadığı dikkate alınsa da böyle bir amacın belirlenememesi kötü muamele ihlali olmadığı anlamına gelmeyecektir (AYM, Ahmet Şenol ve Diğerleri, B. No: 2014/16947, 22/2/2018, para.84-85).

25. Özgürlüğünden mahrum bırakılan veya koruma altına alınan herkesin insan onuruna uygun muamele görme hakkı bulunduğunu, alınan tedbirlerin uygulanma koşullarının kişiyi tutulmaya bağlı kaçınılmaz üzüntü seviyesini aşacak yoğunlukta bir sıkıntıya sokmaması gerektiğini kabul etmek gerekir. Bununla beraber bir muamelenin işkence ve kötü muamele yasağı kapsamına girebilmesi için asgari bir ağırlık derecesine ulaşmış olmasının gerektiğini de ifade etmek gerekir. Her olayda asgari eşiğin aşılmış olmadığı somut olayın özellikleri dikkate alınarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda muamelenin süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ile mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi faktörler önem taşımaktadır. Tutulma koşulları, tutulanlara yapılan uygulamalar, ayrımcı davranışlar, engelli kimselerin karşılaştığı kimi olumsuz durumlar, kişiye normal olmayan bazı şeyleri yedirme içirme gibi aşağılayıcı muameleler "insan haysiyetiyle bağdaşmayan" muamele olarak ortaya çıkabilir (AYM, B. No: 2013/293, 17/7/2014, para. 90).

26. Somut başvuruda, başvuranın ileri yaşı ve engeli ile kızının engelli bakım merkezinden farklı bir ilde ikamet etmesi hususları özellikle dikkate alınması gerekirken muhatap tarafından görüntülü görüşme uygulamasına devam etmeme kararı alınmış ve başvuran bu imkândan mahrum bırakılmıştır. Başvuruda kötü muamele yasağına aykırılık kapsamında dikkate alınması gereken husus; tek başına engelli başvurana görüntülü görüşme yaptırılmaması değil, başvuranın bu imkandan mahrum kalarak vefat etmesidir. Bu açıdan bakıldığında başvuranın yaşamının son günlerinde kızı ile görüşme yapamadan vefat etmesi ile bunun ortaya çıkarmış olduğu manevi zararlar nedeniyle başvuru konusu olayda "insan haysiyetiyle bağdaşmayan muamelenin" meydana geldiği ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendi kapsamında "kötü muamele yasağının ihlal edildiği" sonucuna ulaşılmıştır.

27. Tüm bu açıklamalar göz önüne alındığında Sakarya Özel Bakım Merkezi tarafından 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendi kapsamında "kötü muamele yasağının ihlal edildiği" sonucuna ulaşılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine

başvurulabileceğine,

17/10/2023 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alişan TIRYAKI
II. Başkan

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan
(Görevli)

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

Ünal SADE
Kurul Üyesi
(Görevli)

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTI
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi